

Πώς οι Νεοζηλανδοί πλούτισαν περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο λαό

Στην κορυφή της λίστας των λαών με τη μεγαλύτερη αύξηση στον πλούτο τους βρέθηκαν οι Νεοζηλανδοί το 2021, ενώ αυξάνονται οι προειδοποιήσεις για διεύρυνση των ανισοτήτων και την δημιουργία μίας νέας τάξης «γαιοκτημόνων».

Σύμφωνα με το wealth report της Credit Suisse, η Νέα Ζηλανδία είδε τη μεγαλύτερη αύξηση κατά μέσο όρο στην περιουσία ενός ενήλικου, με το ποσό να αυξάνεται από τα 114.000 αμερικανικά δολάρια το 2020 στα 472.153 δολάρια το 2021 (αύξηση της τάξης του 32%).

Συνολικά 347.000 πολίτες της χώρας είχαν τουλάχιστον 1 εκατ. αμερικανικά δολάρια στο όνομά τους πέρυσι, ενώ περίπου 2,1 εκατ. Νεοζηλανδοί (από συνολικό πληθυσμό περίπου 5 εκατομμυρίων) βρίσκονται στο κορυφαίο 10% του παγκόσμιου πληθυσμού. Μάλιστα, περίπου 281.000 είναι στο κορυφαίο 1%.

Η αύξηση του πλούτου προήλθε κατά το 60% μέσω της αγοράς κατοικιών και το υπόλοιπο 40% οφείλεται στα κέρδη των διεθνών χρηματιστηρίων, υπογράμμισε στον Guardian ο Shamubeel Eaqub, οικονομολόγος με βάση τη Νέα Ζηλανδία. «Η αύξηση στις τιμές των κατοικιών ήταν εντυπωσιακή. Ωστόσο, με μόλις τους μισούς περίπου ενήλικες στη Νέα Ζηλανδία να είναι ιδιοκτήτες του δικού τους σπιτιού, η αύξηση του πλούτου διανεμήθηκε

Οι τιμές ανέβηκαν περαιτέρω εν μέσω πανδημίας, ενόσω οι μισθοί παρέμεναν αμετάβλητοι. Μέχρι τον Αύγουστο του 2021, οι τιμές είχαν αυξηθεί κατά 25% σε 12μηνιαία βάση, ανεβάζοντας περαιτέρω τις ήδη υψηλότες τιμές.



άνισα», τόνισε ο ίδιος.

Μάλιστα, αναφέρθηκε χαρακτηριστικά στην άνοδο μίας νέας γενιάς «γαιοκτημόνων», καθώς πλέον ο πλούτος και οι ευκαιρίες απόκτησης σπιτιού μετατρέπονται σε κληρονομικά προνόμια.

Επί χρόνια, η αγορά κατοικιών στη Νέα Ζηλανδία θεωρείτο απρόσιτη. Συγκεκριμένα, οι αγορές real estate στο Όκλαντ και το Γουέλιγκτον συγκαταλέγονται μεταξύ των πιο απρόσιτων σε ολόκληρο τον κόσμο, ενώ ο αριθμός των ιδιοκτητών συρρικνώνεται από τις αρχές του 1990 σε όλες τις ηλικιακές κατηγορίες και ιδίως

στα άτομα μεταξύ 20 και 40 ετών.

Οι τιμές ανέβηκαν περαιτέρω εν μέσω πανδημίας, ενόσω οι μισθοί παρέμεναν αμετάβλητοι. Μέχρι τον Αύγουστο του 2021, οι τιμές είχαν αυξηθεί κατά 25% σε 12μηνιαία βάση, ανεβάζοντας περαιτέρω τις ήδη υψηλότερες τιμές.

Το πρόβλημα με το να εστιάζει κανείς στους μέσους όρους και τα σύνολα είναι ότι μπορεί να προσπεράσει το χάσμα που διαμορφώνεται μεταξύ ενοικιαστών και ιδιοκτητών, το οποίο και συνεχώς διογκώνεται, δήλωσε ο Eequab. Δεδομένου ότι περίπου τα δύο τρίτα των περιουσιακών στοιχείων των Νεοζηλανδών είναι σε κατοικίες δεν προκαλεί εντύπωση το γεγονός ότι ο πλούτος που προκύπτει από εκεί εκτοξεύθηκε κατά την περίοδο της πανδημίας, δήλωσε ο Eequab, τονίζοντας παράλληλα ότι οι ανισότητες ενδέχεται να επιμείνουν.

Σημειώνεται πως η έκθεση της Credit Suisse σχηματίζει μία ευρεία εικόνα της κατανομής του πλούτου στον πλανήτη, δείχνοντας ότι ο αριθμός των ατόμων με τεράστια περιουσία (άνω των 50 εκατ. δολαρίων) έχει διογκωθεί κατά 46.000 το τελευταίο έτος στο επίπεδο ρεκόρ των 218.200 ατόμων το 2021. Ειδικότερα, προκύπτει ότι οι βαθύπλουτοι επωφελήθηκαν από την εκτόξευση των τιμών κατοικιών και των κερδών στα διεθνή χρηματιστήρια

Ενριέτα Λίβιτ, ένα Νομπέλ που δεν δόθηκε ποτέ

Εως το 1921, οπότε πέθανε, η Ενριέτα Λίβιτ είχε ανακαλύψει περίπου 2.400 μεταβλητούς αστέρες, σχεδόν τους μισούς απ' όσους ήταν γνωστοί έως τότε.

Ενριέτα Λίβιτ, γεννημένη το 1868 στη Μασαχουσέτη. Θεολόγος ο πατέρας της, ποθούσε τα πέντε παιδιά του να μορφωθούν. Η Ενριέτα, η μεγαλύτερη, πέρασε από τον πρόγονο του περιώνυμου Κολεγίου Ράνκλιφ μελετώντας τέχνες και ανθρωπιστικές επιστήμες. Στο τέταρτο έτος δοκίμασε το άλμα: πήρε ένα μάθημα αστρονομίας.

Αυτή η ευγενική μα αποφασιστική γυναίκα, που «είχε χαρακτήρα αισιόδοξο και θεωρούσε τη ζωή πανέμορφη και γεμάτη νόημα» (παρότι μια σοβαρή ασθένεια την άφησε με ιδιαίτερα μειωμένη ακοή), προχώρησε σε μεταπτυχιακά μαθήματα πάνω στην αστρονομία και προσλήφθηκε ως εθελόντρια βοηθός στο αστροσκοπείο του πανεπιστημίου.

Η ειδικότητά της ήταν, κατά τη Μάρσα Μπαρτούσιακ («Η μέρα που ανακαλύψαμε το σύμπαν», εκδ. Ροπή), στην αστρική φωτομετρία και στους μεταβλητούς αστέρες, η φωτεινότητα των οποίων περιοδικά αυξανόταν ή μειωνόταν κατά τη διάρκεια



συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος.

Το 1902, η Ενριέτα επικοινωνήσε με τον Εντουαρντ Πίκερινγκ, διευθυντή του αστροσκοπείου του Χάρβαρντ. Ο Πίκερινγκ είχε σταθερά στη δούλεψή του μια ομάδα περίπου σαράντα γυναικών, οι οποίες εργαζόνταν πάνω σε επιστημονικά δεδομένα με ακούραστο ζήλο και αξιοσημείωτη συνέπεια. Αυτό κράτησε από το 1880 έως το 1919, χρονιά θανάτου του Πίκερινγκ. Οι «υπολογίστριες» του είχαν γίνει γνωστές με τον ελάχιστο κολακευτικό τίτλο «χαρέμι του Πίκερινγκ».

Ήταν αναπόφευκτο η Ενριέτα Λίβιτ να ενταχθεί στην ομάδα αυτή – και να ξεχωρίσει, ειδικά σε ό,τι αφορά τις παρατηρή-

Ενριέτα Λίβιτ, γεννημένη το 1868 στη Μασαχουσέτη. Θεολόγος ο πατέρας της, ποθούσε τα πέντε παιδιά του να μορφωθούν. Η Ενριέτα, η μεγαλύτερη, πέρασε από τον πρόγονο του περιώνυμου Κολεγίου Ράνκλιφ μελετώντας τέχνες και ανθρωπιστικές επιστήμες

σεις μεταβλητών αστερών στο Μικρό και στο Μέγα Νέφος του Μαγγελάνου. Εως το 1907 είχε εντοπίσει ένα συνολικό αριθμό-ρεκόρ 1.777 νέων μεταβλητών αστερών. Αργότερα, κάποια από αυτά τα άστρα ταυτοποιήθηκαν ως Κηφείδες, άστρα χίλιες φορές πιο φωτεινά από τον Ήλιο μας. Χωρίς να το ξέρει, η Ενριέτα συνέβαλε στη σταδιακή συνειδητοποίηση ότι τα άστρα αυτά βρίσκονταν πέραν του δικού μας γαλαξία, αυτό σε μια εποχή που οι αστρονόμοι θεωρούσαν πως ο γαλαξίας μας ήταν όλο το σύμπαν.

Κατά την Μπαρτούσιακ, «η Λίβιτ είχε ανακαλύψει το ουράνιο αντίστοιχο των φάρων στη Γη. (...) Ο Κηφείδης καθίσταται ουσιαστικά ένα πολύτιμο "πρότυπο κερί" (όπως τα αποκαλούν οι αστρονόμοι) για τον υπολογισμό αποστάσεων στα βάθη του Διαστήματος».

Ελάχιστοι γνωρίζουμε το όνομά της. Ο νέος διευθυντής του αστροσκοπείου του Χάρβαρντ, Χάρλοου Σάπλεϊ, ήθελε να την προτείνει για το βραβείο Νομπέλ. Πολύ αργά: η Ενριέτα είχε πτηθεί από τον καρκίνο του στομάχου στα πενήντα τρία της χρόνια. Είχε ανακαλύψει περίπου 2.400 μεταβλητούς αστέρες, σχεδόν τους μισούς απ' όσους ήταν γνωστοί έως τότε...